

בפני כבוד השופטת ד. מארק-הורנצ'יק
קבוע לקדם-משפט ביום 2.3.03

1. שמעון לב
2. מיכל יקל
3. נסים נסים
4. ציפורה נסים
5. יצחק כהן

כולם ע"י ב"כ עו"ד י. בוכבינדר
רח' מודליאני 14, תל-אביב

טלפון: 03-6910049 פקס: 03-6953964

הנתבעים

- נ ג ד -

1. עיריית תל-אביב
ע"י ב"כ עו"ד ס. גרבי ואח'
השירות המשפטי, בניין העירייה
ככר רבין, תל-אביב
טלפון: 03-5218370, פקס: 03-5216414

2. יורם שדה, ת.ז. 008516734
מרח' זכרון קדושים 3, יפו
ע"י ב"כ עוה"ד שמואל ליאור ו/או גדי בר-און ו/או אורלי ביטי
שמענס ברח' היצירה 3 (בית ש.א.פ.), רמת-גן 52521
טלפון: 03-6134436, פקס: 03-6134463
הנתבעים

כתב הגנה וכתב תביעה שכנגד
מטעם הנתבע מספר 2

כללי

1. הנתבע מספר 2 (להלן: "מר שדה") מיוצג על ידי באי-כוחו הר"מ, וכתובתו לצורך המצאת כתבי בי-דין הינה כמפורט לעיל.
2. כל טענה ו/או עובדה בכתב התביעה מוכחשות בזה, אלא אם כן מודה בהן מר שדה במפורש.
3. כל העובדות והטענות בכתב הגנה זה מובאות בנפרד ו/או במצטבר ו/או לחלופין, הכל לפי הקשר הדברים והדבקים.

דין התביעה להידחות על הסף

4. כבר בראשית הדברים יודגש, כי דין התביעה להידחות על הסף בשל כל אחד מאלה:
- התובעים באים לבית המשפט בידיים לא נקיות.
 - התובעים עושים שימוש לרעה בהליכי משפט, ונוהגים בחוסר תום לב קיצוני.
 - דין התביעה להידחות מחמת התיישנות ו/או שיהוי ו/או ויתור.
 - התביעה הינה טרדנית וקנטרנית.
- האמור מפורט בהרחבה להלן.

א. התובעים באים לבית המשפט בידיים לא נקיות

5. התובעים באים לבית המשפט הנכבד בידיים בלתי נקיות, ולפיכך אין הם ראויים כלל להישמע, לא כל שכן לקבל סעד מבית המשפט הנכבד.
6. בטרם פנו לבית המשפט הנכבד, וגם לאחר מכן(!), ניסו התובעים לעשות דין לעצמם וליטול את החוק לידיהם בכל הנוגע לצמחיה נשוא התביעה.
- בין היתר, נהגו התובעים 1 ו- 2 להתנגש במכוון בצמחייה באמצעות רכבם מסוג טנדר, תוך שהם פוערים בה חורים גדולים, וזאת על מנת לחבל בה ולהרוס אותה.
- חלק ממעשיהם הפסולים של התובעים, אשר חזרו על עצמם עשרות פעמים(!), תועדו על ידי מר שדה באמצעות מצלמת וידאו, וכן באמצעים נוספים, והראיות בעניין זה יוצגו בפני בית המשפט הנכבד.
- יצוין, כי בעניין זה נאלץ מר שדה להגיש תלונות רבות למשטרה.
- העתקי תצלומים לדוגמה בהם נראה רכבם של התובעים 1 ו- 2 מתנגש במכוון בצמחיה מצורפים כנספח "א".
- העתקי מכתבים מאת משטרת ישראל מצורפים כנספחים "ב1"-"ב2".
7. התובעים הגדילו לעשות, והמשיכו להתנגש בצמחייה גם לאחר הגשת התביעה על ידם, ואף לאחר הדיון שהתקיים בבית המשפט הנכבד ביום 29.9.02!
8. ויודגש: מר שדה נאלץ להשבית שתי מכוניות נוסעים, ולהציבן באופן קבוע בחזית הבית, על מנת שישמשו כמגן מפני ההתנגשויות המכוניות בצמחיה. לולא עשה כן, ספק אם היה נותר כיום זכר לצמחיה במתכונתה הנוכחית.
9. לא זו אף זו: כחלק ממלחמת החורמה שמנהלים התובעים כנגד הצמחיה, הם שפכו עליה חומר רעיל, במטרה לגרום למותה.
- העתק חוות דעת של אגרונום מצורף כנספח "ג".

10. חוסר ניקיון כפיהם של התובעים מתבטא גם בעובדה, שהתובעים עצמם משתלטים על שטחי ציבור, לרבות חלקים מהמדרכה.

כך למשל, התובעים 1 ו- 2 השתלטו על שטח ציבורי נרחב בחלקו האחורי של ביתם, סיפחו אותו לשימוש הפרטי בלבד, הציבו סלעים גדולים מסביב, גיננו אותו ובנו בו. כמו כן הציבו התובעים 1-4 ספסלי קבע על המדרכה שבחזית ביתם.

בכל הכבוד הראוי, תביעתו של מי שבא לבית המשפט הנכבד בשם האינטרס הציבורי, שהוא עצמו פוגע בו בריש גלי, דינה להידחות על הסף.

11. כאן המקום להביא לידיעת בית המשפט הנכבד, כי הגשת התביעה הינה רק אחד מבין שורה של צעדים שבהם נוקטים התובעים על מנת למרר את חיי מר שדה ובני משפחתו.

כך למשל, התובעים הפריעו לסיורים המאורגנים המתקיימים באתר ההנצחה, וכן הטרידו את משפחת שדה (לרבות השמעת קללות ודברי נאצה), הפיצו מכתבי הכפשה שקריים, הגישו תלונות סרק בנושאים שונים, ועוד.

נראה, כי ביסוד התנהגותם עומד בין היתר הרצון לפגוע במר שדה על כך שהתנגד, ביחד עם דיירים נוספים בשכונה, לתוכניות בניה שהגיש התובע 5, ואינו נובע מכל טעם ענייני.

ב. חוסר תום לב ועשיית שימוש לרעה בהליכי משפט

12. התובעים נהגו בחוסר תום לב, וניסו לעשות שימוש לרעה בהליכי משפט בכל אחד מאלה:

א. התובעים נמנעו במכוון מלפרט בכתב התביעה עובדות מהותיות.

ב. התובעים נמנעו במכוון ובמזיד מלצרף את מר שדה כנתבע, הגם שידעו היטב, כי הוא בעל דין נכון ודרוש העלול להיפגע מקבלת התביעה.

13. התובעים נמנעו במכוון מלציין בכתב התביעה, כי הצמחיה מהווה חלק בלתי נפרד מגן הזיכרון לאלוף יצחק שדה ז"ל, שהינו חלק מאתר ההנצחה הלאומי לזכרו של האלוף שדה. יצוין, כי הגן הוקם וניטע על ידי האלוף שדה, אשר התגורר במקום וטיפח גן וחרשת עצים.

14. אילו נהגו התובעים בהגינות וכמתחייב, היו ברור לבית המשפט הנכבד מעיון בכתב התביעה על פניו, כי מר שדה הינו בעל דין דרוש, וכי תביעתם מסופקת, בלשון המעטה. ואולם, זאת בדיוק התכוונו התובעים להעלים מבית המשפט הנכבד, על מנת לזכות בעורמה בסעד המבוקש:

א. התובעים התכוונו להעלים מבית המשפט הנכבד, כי משמעות קבלת התביעה הינה פגיעה באתר לאומי בעל חשיבות הסטורית, והיא חורגת בהרבה מגדר סכסוך שכנים גרידא, כהצגתם המטעה בכתב התביעה.

ב. התובעים קיוו, כי בהעדרו של מר שדה ייקל עליהם לקבל את הסעד המבוקש על ידם, שכן לא יהיה מי שיעמוד בדרכם ויתנגד באופן פעיל ונמרץ לקבלת התובענה, ואף לא יהיה מי שיביא בפני בית המשפט הנכבד את העובדות לאשורן.

15. ויודגש: לולא החליטה עיריית תל-אביב להגיש הודעה לצד שלישי כנגד מר שדה, סביר להניח כי מר שדה כלל לא היה יודע אודות ההליך המשפטי, והוא לא יכול היה להביא בפני בית המשפט הנכבד את מלוא העובדות וההנמקות הרלבנטיות.

במצב דברים זה, עלולה היתה תוכניתם של התובעים להצליח.

16. בהקשר זה יצוין, כי אתר ההנצחה, הכולל בין היתר את חדר עבודתו של יצחק שדה, שנשמר במתכונתו המקורית, ואת גן הזיכרון בו מוצב קרון הפיקוד שממנו ניהל האלוף שדה את קרבות מלחמת השחרור, פתוח לביקור הציבור ללא תשלום כבר עשרות שנים.

ואמנם, מדי שנה נהנים מן האתר מאות מבקרים, הלומדים בו פרק חשוב בתולדות הישוב, מסיירים בחדר עבודתו של האלוף שדה ומתרשמים מאוסף הספרים וכלי הנשק שלו, ומטיילים להנאתם בשבילי הגן.

כל פגיעה בצמחייה תהווה פגיעה קשה, חמורה ואף מיותרת באתר ההנצחה וזכרו של מפקד הפלמ"ח.

ג. דין התביעה להידחות מחמת התיישנות ו/או שיהוי ו/או ויתור

17. דין התביעה להידחות על הסף מחמת התיישנות ו/או שיהוי ו/או ויתור, באשר העובדות עליהן היא נסמכת, קרי קיומה של הצמחיה, קיימות הרבה למעלה משבע שנים, ולמעשה, עשרות שנים.

די בכך על מנת להביא לדחיית התביעה על הסף מחמת התיישנות.

18. יתרה מכך, מר שדה השקיע ממון רב בטיפוחה ובשימורה של הצמחיה, מבלי שהתובעים העלו כל טענה כנגדה.

במצב דברים כאמור לוקה התביעה בשיהוי ניכר, שגרם למר שדה לשנות את מצבו לרעה. גם מטעם זה דין התביעה להידחות על הסף.

19. לא למותר לציין עוד, כי הימנעותם של התובעים מהעלאת טענות כנגד הצמחייה מלמדת גם על ויתור מצידם על כל טענה כנגד הצמחיה, ולפיכך הם מושתקים מלהעלות כיום טענות כנגד הצמחיה.

20. כאן המקום לציין, כי כל התובעים מתגוררים בשכונה (או שהם בעלי בתים בה) מספר שנים, ורק כעת הם מצאו לנכון לפנות לבית המשפט הנכבד. הדברים תמוהים במיוחד ביחס לתובעים 3 ו-4, אשר מתגוררים במקום מאז שנת 1961, מועד בו הצמחיה כבר היתה קיימת!

במצב דברים כאמור, דין התביעה להידחות.

ד. התביעה הינה טרדנית וקנטרנית, שכן הצמחיה אינה יוצרת כל מטרד או הפרעה

21. התביעה הינה טרדנית וקנטרנית, ואין בה כל ממש, הואיל ואין כל יסוד לטענה כאילו הצמחיה יוצרת מטרד או הפרעה, כמפורט להלן.

22- הצמחיה צומחת בשולי רחבה רחבת ידיים בצורת עיגול, בקצהו של רחוב קטן ללא מוצא, שאין בו כמעט תנועת הולכי רגל או מכוניות, סמוך לקצה המצוק.

בשל מימדיה הגדולים של הרחבה מחד, ובשל מימדיה הקטנים של הצמחיה מאידך, ברור שאין הצמחיה יוצרת כל הפרעה או מטרד שהם, ואין היא מונעת כהוא זה מכלי רכב ומהולכי רגל מלנוע בחופשיות מוחלטת בכיכר.

ראו לעניין זה חוות דעתם של מר רונן שכנר, מומחה להנדסת תנועה ותחבורה, ושל פרופ' דוד מהלאל, המצורפות כנספחים "1ד"-"2ד".

23. ואמנם, עובדה היא שהצמחיה אינה מפריעה כלל למרבית תושבי הרחוב. התובעים, המתיימרים לייצג בתביעתם אינטרס ציבורי של תושבי הרחוב, אינם מייצגים אלא את עצמם בלבד, בעוד מרבית תושבי הרחוב מתנגדים נחרצות לכל פגיעה בצמחיה.

העתק מכתבם של דיירי הרחוב מצורף כנספח "ה".

24. כאן המקום לציין, כי בשכונה קיימת צמחיה נוספת הצומחת בשטח ציבורי (כגון בפינת הרחובות זכרון קדושים ובת-ים), אך משום מה אין התובעים מוטרדים מכך כלל ועיקר.

יצוין גם, כי בתיהם של התובעים מצויים במעלה רחוב זכרון קדושים במרחק ניכר מן הצמחיה, והם גבוהים ממפלס הצמחיה שכביכול מטרידה אותם.

25. יוצא אפוא, כי אין בתביעה כל ממש, וכי כל מטרתה הינו להציק למר שדה ולהטרידו בתביעת סרק ותו לא. לפיכך, דין התביעה להידחות גם מטעם זה.

חשיבותה של הצמחיה נשוא התביעה

26. למעלה מן הצריך יובהר להלן, כי לא זו בלבד שאין כל הצדקה להסיר את הצמחיה, אלא להיפך: כל פגיעה בצמחיה תגרום לנזקים חמורים ולפגיעה באינטרסים הראויים להגנת בית המשפט הנכבד. בהקשר זה יטען מר שדה בתמצית כדלקמן:

א. הצמחיה הינה פנינת טבע יחודית ומטופחת.

ב. הצמחיה ממלאת תפקיד חיוני ביותר בהגנה על המצוק.

ג. לצמחיה חשיבות רבה לאתר ההנצחה לזכר יצחק שדה.

ד. הצמחיה מגנה על אתר ההנצחה.

27. הצמחיה הינה פנינת טבע יחודית ומטופחת -

הצמחיה נשוא התביעה הינה צמחיה מטופחת, המהווה פנינת טבע יחודית, שאין כמותה באזור כולו. המדובר בצמחיה מרהיבה, הצומחת במקום שבו קשה מאוד לצמחים להכות שורש, סמוך מאוד לחוף הים. והנה, חרף הרוחות העזות מן הים והמליחות הרבה, הצמחיה צומחת ומתפתחת לתפארת. הצמחיה מהווה גם מסתור יחיד לציפורים לאורך המצוק היפואי החשוף.

28. הצמחיה ממלאת תפקיד חיוני ביותר בהגנה על המצוק -

גן הזיכרון מצוי בקצהו של מצוק כורכר נדיר על שפת חוף גבעת עליה ביפו. לצמחיה יש תפקיד חיוני ביותר בהגנה על המצוק ועל הגן, שכן היא מגנה על מצוק הכורכר הרגיש מפני סחיפה, הרס ומפולות.

כל פגיעה בצמחיה משמעה פגיעה במצוק ובגן הזיכרון, והשאתם חשופים לחסדי גלי הים, סערות החורף, הנגר העילי והרוחות העזות המאפיינות את אזור חוף הים.

חוות דעתו של ד"ר יעקב ניר, גיאולוג ימי, מצורפת כנספח "ו".

29. חשיבותה של הצמחיה לאתר הזיכרון -

כאמור, גן הזיכרון מהווה חלק בלתי נפרד מאתר ההנצחה לזכר יצחק שדה. על חשיבות אתר ההנצחה ושימורו במתכונתו הנוכחית, ובכלל זה הצמחיה שבגן הזיכרון, עמדו כל הגופים הרלבנטיים, ובהם: משרד הביטחון, המועצה לשימור מבנים ואתרי התיישבות, עמותת דור הפלמ"ח ועמותת אהלי פלמ"ח.

העתקי מכתבים מאת הגופים השונים מצורפים כנספחים "12"-"52".

30. גם עיריית תל-אביב עמדה על חשיבות השמירה על אתר ההנצחה ועל גן הזיכרון במתכונתו הנוכחית וכמכלול אחד!

זאת ועוד: העמותה לתיירות של עיריית תל-אביב, באמצעות המרכז להכרת תל-אביב, מקיימת בבית יצחק שדה סיורים מודרכים ללא תשלום.

מנהלת המרכז האמור, המכירה היטב את האתר, עמדה אף היא על חשיבות שימור האתר בכלל, והצמחיה נשוא התביעה בפרט.

מכתבו של ראש העירייה דאז, מר שלמה להט, המצורף כנספח "ח".

מכתבה של גבי זמירה יקותיאל, מנהלת המרכז, מצורף כנספח "ט".

31. יוצא אפוא, כי פגיעה בצמחיה תגרום לפגיעה חמורה באתר ההנצחה, בציביונו המיוחד ובהנאה שיוכלו להפיק המבקרים בו.

32. הצמחיה מגנה על אתר ההנצחה -

מעבר לחשיבותה האסתטית הרבה, הצמחיה דרושה על מנת להגן על אתר ההנצחה המטופח והמרהיב ביופיו.

הצמחייה יוצרת חיץ טבעי בין גן הזיכרון לבין הרחוב, ובכך היא מגנה עליו מפני חדירת "אורחים" לא רצויים. יש לזכור גם, כי אתר ההנצחה ממוקם באזור בעייתי יחסית.

וידגש: קיים הפרש גבהים משמעותי (כשני מטרים) בין מפלס הרחוב לבין מפלס הגן (הגן נמוך מהרחוב). ללא הצמחיה ייוותר הגן חשוף לגמרי.

33. יתרה מכך: החיץ הטבעי שיוצרת הצמחיה מבטיח שמירה על פרטיות אתר ההנצחה, ומונע מעוברי אורח להציץ פנימה. בכך מתאפשר למבקרים באתר ליהנות מתחושה של ניתוק מן העולם החיצון, מה שתורם מאוד לאוירה המיוחדת השורה בו.

34. מכל האמור לעיל יוצא אפוא, כי אין עילה לפגוע בצמחיה, וכי כל פגיעה בה משמעותה פגיעה באינטרסים כבדי משקל, הראויים להגנת בית המשפט הנכבד.

אין עילה לשינוי עמדת עיריית תל-אביב שלא להסיר את הצמחיה

35. מכל האמור לעיל יוצא אפוא, כי הצמחיה הינה בעלת חשיבות רבה, מכל הבחינות, וכי אין כל עילה או הצדקה להסירה.
36. ואמנם, עיריית תל-אביב החליטה, ובדין החליטה, שלא להיענות לדרישת התובעים, ולא לפעול כנגד הצמחיה (ראו: נספח ח' לכתב התביעה).
- מר שדה יטען, כי עמדה זו, העולה בקנה אחד גם עם עמדתו של ראש עיריית תל-אביב (נספח ח' לכתב ההגנה), היא העמדה הנכונה והמחייבת.
37. הואיל וכלל לא קיימת עילה חוקית לפעול נגד הצמחיה, והואיל והחלטת עיריית תל-אביב אף עולה בקנה אחד עם האינטרס הציבורי ועם החובה של רשות מינהלית לנהוג בסבירות ולשקול את מכלול השיקולים הרלבנטיים, דין התביעה להידחות.
- בהקשר זה יצוין, כי עיריית תל-אביב מסייעת לגן יצחק שדה מאז הקמתו בייעוץ גנני. ראש העירייה לשעבר, מר שלמה להט, סייע אף הוא לאתר כשהתערב אצל חיל השיריון שייקח על עצמו לשקם ולתחזק את קרון הפיקוד.
- בשנת 1983 הקימה עיריית תל-אביב קיר מגן בתחתית המצוק, וזאת במיוחד על מנת להגן על גן יצחק שדה מפני התדרדרות המצוק שעליו מצוי הגן, בשל חשיבותו הלאומית וההיסטורית.
38. זאת ועוד: כל מי שענינו בראשו מבין מיד, כי אין שום צורך אמיתי במדרכה במקום שבו צומחת הצמחיה, בהתחשב במיקומה בשולי רחבה גדולה ופנויה בקצהו של רחוב ללא מוצא.
- יצוין, כי המדרכה הקיימת מצידה האחר של הרחבה כלל אינה משמשת בפועל הולכי רגל.
39. במצב דברים כאמור, שבו מחד אין עילה או הצדקה עניינית להסיר את הצמחיה, ומאידך תגרום הסרת הצמחיה לנזקים חמורים, ותפגע באתר הלאומי ובאינטרסים ציבוריים כבדי משקל הראויים להגנה, ברור בעליל כי אין עילה להתערבות בית המשפט הנכבד.
- בוודאי שאין זה אחד מאותם מקרים נדירים, שבהם יתערב בית המשפט בשיקול דעתה של הרשות המינהלית, אשר קיבלה החלטה שהיא לכל הפחות סבירה, ושאינה נגועה בשום פגם חוקי.
- אשר על כן, דין התביעה להידחות.

התייחסות לטענות שבכתב התביעה

40. מוכחש מחוסר ידיעה האמור בסעיפים 2-1.

41. מוכחש האמור בסעיף 3 לכתב התביעה. מר שדה יטען, כי במקום שבו צומחת הצמחיה לא היתה מעולם מדרכה, וכי הצמחיה אינה מונעת מעבר של הולכי רגל במקום (כמפורט בהרחבה לעיל).
42. מוכחש האמור בסעיף 4 לכתב התביעה. מר שדה יטען, כי כשלעצמו תמוה, הכיצד זה התובעים, המודים הלכה למעשה כי הם מחבלים בצמחיה, מבקשים להשתמש בכך כנימוק להסרת הצמחיה ולפגיעה במר שדה, בבחינת "עושים מעשי זמרי ומבקשים שכר כפנחס".
43. מוכחש האמור בסעיף 5 לכתב התביעה. מר שדה יטען, כי אין כל יסוד להאשמות ולחששות המועלים בסעיף, וכי מטרתה האמיתית של התביעה אינה הסרת הצמחיה דווקא, כי אם התנכלות ונקמנות לשמן.
44. מוכחש מחוסר ידיעה האמור בסעיף 6 לכתב התביעה.
45. מוכחש האמור בסעיף 7 לכתב התביעה. יצוין, כי אין מדרכה שאותה ניתן "לתקן", כדרישת התובעים, שכן במקום מעולם לא היתה קיימת מדרכה.
46. מוכחש האמור בסעיף 8 לכתב התביעה. מר שדה יטען, כי אין כל בסיס חוקי, משפטי, ענייני או מוסרי להסיר את הצמחיה.
47. מוכחש האמור בסעיפים 9-13 לכתב התביעה. מר שדה יטען, כי הצמחיה אינה יוצרת כל הפרעה שהיא, ובוודאי שהיא אינה גורמת כל נזק לתובעים, וכי ההחלטה שלא להסירה הינה החלטה סבירה, נכונה, ראויה, צודקת וחוקית, ואין כל מקום להתערב בה.
48. אשר על כן, מתבקש בזאת בית המשפט הנכבד להורות על דחיית התביעה ולחייב את התובעים בתשלום הוצאות משפט ושכר טרחת עו"ד בצירוף מע"מ כחוק.

שמואל ליאור, עו"ד
מ.ר. 11698
ב"כ הנתבע 2

גדי בר-און, עו"ד
מ.ר. 17149
ב"כ הנתבע 2

יורם שדה, ת.ז. 008516734
 מרח' זכרון קדושים 3, יפו
 ע"י ב"כ עוה"ד שמואל ליאור ואו גדי בר-און
 שמענס ברח' היצירה 3 (בית ש.א.פ.), רמת-גן 52521
 טלפון: 03-6134436, פקס: 03-6134463

התובע שכנגד

- נ ג ד -

1. שמעון לב

2. מיכל יקל - לב

שניהם מרח' זכרון קדושים 6, יפו

הנתבעים שכנגד

מהות התביעה: צו מניעה קבוע

כתב תביעה שכנגד

הצדדים

1. התובע שכנגד (הנתבע 2) הינו הבעלים של חלקה 10 בגוש 7115 (רח' זכרון קדושים 3, יפו). על חלקה זו בנוי ביתו הפרטי של האלוף שדה ז"ל, שאותו קיבל התובע שכנגד בירושה מאביו.

התובע שכנגד הינו המחזיק מזה כחמישים שנה בחלקה 38 בגוש 7115. בחלקה זו, הצמודה לחלקה 10 הנ"ל, מצוי גן הזיכרון להנצחת זכרו של יצחק שדה [על זכויותיו הקנייניות של התובע שכנגד בחלקה 38 מתקיים בימים אלה דיון בבית המשפט המחוזי בתל-אביב, ת.א. 2975/00].

שתי החלקות האמורות ייקראו להלן לשם הנוחות: "המקרקעין" (נסחי רישום מקרקעין צורפו כנספח "ג" להודעת צד שלישי מטעם עיריית תל-אביב).

2. הנתבעים שכנגד (התובעים 1 ו-2) הינם שכניו של התובע שכנגד.

הנתבעים שכנגד פוגעים בצמחיה שבחזית מקרקעיו של התובע שכנגד

3. זה כשנתיים מתנכלים הנתבעים שכנגד לצמחיה המצויה בחזית הבית והגן, המהווה חלק בלתי נפרד מן המקרקעין.

המדובר בצמחיה בת עשרות שנים המפרידה בין המקרקעין לבין הרחוב, והכוללת שיח מלוח, עצי אשל וצמחיה נוספת, שהינם חלק בלתי נפרד מאתר ההנצחה הלאומי לזכר יצחק שדה (להלן: "הצמחיה").

האמור מפורט בהרחבה להלן.

4. לפני כשנתיים חזה התובע שכנגד לתדהמתו בנתבעים שכנגד, כשהם מתנגשים בכוח בצמחיה באמצעות רכבם מסוג טנדר. התובע שכנגד פנה לנתבעים שכנגד, וביקש מהם בדרכי נועם, כי יחדלו ממעשיהם. משלא הועילו פניותיו, והפגיעות בצמחיה נמשכו כמקודם, פנה התובע שכנגד למשטרה והגיש תלונה נגד הנתבעים שכנגד.

הואיל וניסיונות הפגיעה בצמחיה נמשכו, ובכלל זה על ידי חיתוכה, הרעלתה באמצעות שפיכת חומרים רעילים, רמיסתה, והתנגשות בה באמצעות כלי רכב, נאלץ התובע שכנגד להתקין מצלמת וידאו, אשר חולשת על מרבית השטח שבו מצויה הצמחיה.

5. חיש מהר תועדו הנתבע שכנגד מספר 1, ולאחריו הנתבעת שכנגד מספר 2, כשהם מתנגשים שוב ושוב בצמחיה באמצעות רכבם מסוג טנדר, בניסיון לגרום לפגיעה בה ולמותה.

6. התובע שכנגד סבר לתומו, כי לאחר שנודע לנתבעים שכנגד, כי נתפסו בקלקלתם ותועדו, הם יחדלו ממעשיהם הפסולים. הואיל וזאת לא אירע, והנתבעים שכנגד המשיכו במעשיהם הנפסדים, פנה התובע שכנגד שוב למשטרה, והגיש תלונות נוספות כנגד השניים.

7. למרבה הצער, חרף התערבות המשטרה בעניין, ואזהרת הנתבעים שכנגד בכתב מספר פעמים, כי אם לא יחדלו ממעשיהם הפסולים הם עלולים לעמוד לדין (ראו: נספחים "ב-1" ו"ב-2"), הם לא חדלו ממעשיהם הפסולים, הנמשכים עד עצם ימים אלה (כולל בחודשים אוקטובר ודצמבר 2002).

יצוין, כי הגם שהנתבעים שכנגד פנו לבית המשפט הנכבד בעניין זה ממש, לא מנע מהם הדבר להמשיך ולעשות דין לעצמם, ולנסות לגרום לסילוק הצמחיה ולהריסתה בעצמם בטרם יכריע בית המשפט הנכבד בשאלות המונחות בפניו.

8. הדברים הגיעו לידי כך, שהתובע שכנגד נאלץ להעמיד את מכוניתו, וכן מכונית נוספת שהשאיל לו חבר, לפני הצמחיה על מנת שתשמש כ"חומת מגן" מפני ההתנגשויות המכוונות, ולנסוע פעמים רבות במוניות. רק כך הצליח התובע שכנגד לשים קץ לתופעה המכוערת, אם כי ברור, שאין זה אלא פתרון זמני וחלקי מעצם טבעו וטיבו.

שלוות חייו של התובע שכנגד ושל אשתו השתבשה לחלוטין, והם נאלצים להקדיש משאבי כסף, זמן ואנרגיה רבים ביותר על מנת לשמור על הצמחיה, שכבר נגרם לה נזק רב, ולעקוב חסרי אונים אחר הניסיונות להוסיף ולפגוע בה.

9. ברשות התובע שכנגד מצויים צילומי וידאו, בהם מתועדות למעלה מעשרים התנגשויות מכוונות של הנתבעים שכנגד בצמחיה (ראו תצלומים מתוך קלטות הוידאו: נספח "א").

ויודגש: לולא העמיד התובע שכנגד את שתי המכוניות לפני הצמחיה במשך ימים רבים, אין כל ספק כי מספר ההתנגשויות בצמחיה, ועימו מספר המקרים המתועדים, היה גדול פי כמה וכמה.

בית המשפט הנכבד יתבקש לצפות בקלטות בעת הדין.

10. על הצמחיה וחשיבותה, ועל הצורך להגן ולשמור עליה, קיים פירוט נרחב בכתב ההגנה, ובית המשפט הנכבד מתבקש לראות באמור בכתב ההגנה בהקשר זה חלק בלתי נפרד מכתב התביעה שכנגד.

הנתבעים שכנגד מתנגשים בצמחיה בכוונה

11. עיון בקלטות הוידאו שברשות התובע שכנגד מוכיח בעליל, כי הנתבעים שכנגד מתנגשים בצמחיה בכוונה תחילה, ולא מתוך טעות או בשל מגבלות מקום.

כפי שעולה בעליל מן הקלטות, הצמחיה צומחת בשולי רחבה רחבת ידיים בצורת עיגול, בקצהו של רחוב ללא מוצא שאין בו כמעט תנועת הולכי רגל, סמוך לקצה המצוק, ואין כל קושי להסתובב בה מבלי לפגוע כלל בצמחיה.

12. לא זו אף זו: אופן הנסיעה של הנתבעים שכנגד בהתקרבתם לצמחיה, המספר הרב של מקרי ההתנגשות, התנגדותם של הנתבעים שכנגד לצמחיה, העולה מכתב התביעה שהם הגישו, ורוחבה הגדול של הרחבה, מעידים בבירור על כך, **שהפגיעות בצמחיה הן מכוונות ויזומות.**

ראו גם: האמור בנספחים "1ד-2ד" (חוות דעת של שני מומחים לתחבורה).

הטעון המשפטי

13. מעשיהם הנפסדים של הנתבעים שכנגד פוגעים במפעל חייו של התובע שכנגד, המטפח את אתר ההנצחה ואת גן הזיכרון זה עשרות שנים. התובע שכנגד, המטפח באהבה רבה את האתר הלאומי וההסטורי, נאלץ לחזות בעיניים כלות בנתבעים שכנגד פוגעים בחזותו החיצונית פגיעה קשה וחמורה, וזאת לעין כל, בגלוי ובהתרסה.

הואיל וכל הדרכים האחרות בהן נקט התובע שכנגד לא הביאו להפסקת מעשי הוונדליזם, לא נותרה לתובע שכנגד כל ברירה זולת לפנות לבית המשפט הנכבד בבקשה כי יושיט לו סעד, וימנע סוף סוף את המשך המעשים, שאין להם כל מקום במדינת חוק מתוקנת.

14. במעשיהם כאמור לעיל מבצעים הנתבעים שכנגד עוולה של הסגת גבול במקרקעין, כאמור בסעיף 29 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש], התשכ"ח-1968 (להלן: "הפקודה"), באשר הם מזיקים ומפריעים למקרקעין שלא כדין.

15. זאת ועוד: במעשיהם כאמור לעיל מבצעים הנתבעים שכנגד גם עוולה של מיטרד ליחיד, כאמור בסעיף 44(א) לפקודה, באשר הם מתנהגים באופן שיש בו הפרעה של ממש לשימוש סביר במקרקעין של התובע שכנגד ולהנאה סבירה מהם בהתחשב עם מקומם וטיבם.

16. יתרה מכך: במעשיהם כאמור לעיל מבצעים הנתבעים שכנגד עוולה של רשלנות, כאמור בסעיף 35 לפקודה, באשר הם עושים מעשים שאדם סביר ונבון לא היה עושה באותן נסיבות.

17. כאן המקום להדגיש, כי התובע שכנגד סובל נזק ממון עקב מעשי הנתבעים שכנגד, ובכלל זה: עלויות ההגנה והשמירה על הצמחיה (כולל עלות התקנת ואחזקת מסרבת הוידאו, התקנת והפעלת זרקור לילה, נסיעה במוניות על מנת להותיר את הרכב כהגנה מפני התנגשויות, אובדן ימי עבודה, ~~הוצאות טיפוליות~~ ועוד), עלויות תיקון הנזקים הנגרמים לצמחיה (תשלום לגן ולאגרונום וכדומה), ועוד.

לפיכך, אפילו יטענו הנתבעים שכנגד, כי הצמחיה מצויה בשטח ציבורי, הרי שבמעשיהם יש משום לכל הפחות משום גרימת עוולה של מיטרד לציבור, כאמור בסעיף 42 לפקודה.

18. מעשיהם של הנתבעים שכנגד מהווים גם עוולה של הפרת חובה חקוקה (לפי סעיף 63 לפקודה), הואיל ויש בהם משום גרימת היזק בודון, עבירה לפי סעיף 452 לחוק

העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), והואיל והוראת סעיף 452 האמור נועדה לטובתו או להגנתו של אדם אחר, והפרת ההוראה גרמה לתובע שכנגד נזק מסוגו או מטבעו של הנזק שאליו נתכוון חוק העונשין.

הסעד המבוקש

19. לאור כל האמור לעיל מתבקש בית המשפט הנכבד להזמין את הנתבעים שכנגד לדין, ולצוות עליהם להימנע מכל פגיעה בצמחיה נשוא תובענה זו בכל צורה שהיא, בין במישרין ובין בעקיפין, בין בעצמם ובין באמצעות מי מטעמם.

עוד יתבקש בית המשפט הנכבד לחייב את הנתבעים שכנגד בתשלום הוצאות משפט ושכר טרחת עו"ד בצירוף מע"מ כחוק.

20. הואיל ועיקר מעייניו של התובע שכנגד נתונים בשלב זה להפסקת ההתנכלויות הבלתי פוסקות לצמחיה, יתבקש בית המשפט הנכבד להתיר לתובע שכנגד לפצל את סעדיו, ולתבוע מן הנתבעים שכנגד את נזקיו הממוניים במסגרת תביעה נפרדת.

שמואל ליאור, עו"ד
מ.ר. 11698
ב"כ התובע שכנגד

גדי בר-און, עו"ד
מ.ר. 17149
ב"כ התובע שכנגד